Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 60. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го БЕРЕЗНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 29, 1985 No. 60. VOL. XCII

УКРАЇНУ НАВІСТИЛА ВЕЛИКА ПОВІНЬ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомляє агентство Ройтерса з Москви, що подає щоденник „Ню Йорк Таймс" з 27-го березня 1985 року, Україну навістила велика повінь, спричинена швидким топленням льоду у ріках.

Повінь захопила південну Україну, заливаючи дороги, поля, села та загрожуючи населенню.

Як інформує щоденник „Ізвестія" з 26-го березня ц.р., понад 12,000 родин треба було досі евакуювати з сіл в Херсонській області, розташованій у долішній частині Дніпра.

АКЦІЯ В ОБОРОНІ Ю. ШУХЕВИЧА ПОСИЛЮЄТЬСЯ

Ню Йорк. — В межах посилених інтенсивних заходів у справі звільнення Юрія Шухевича, що вже 32 роки свого життя знаходиться у совєтських концентраційних таборах, Товариство Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) влаштовує крайову демонстрацію в обороні цього „вічного в'язня" у Вашінгтоні у п'ятницю, 29-го березня ц.р.

Юрій Шухевич

Крім цього, ТУСМ і організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) звернулися до конгресменів із стейту Ню Джерзі — Френка Гваріні і Меттю Рінальдо, щоб вони виготовили лист до генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Горбачова в обороні Юрія Шухевича. Обидва конгресмени погодилися і приготовили лист, в якому вони вимагають звільнення Ю. Шухевича на підставі статті ч. 100 кримінального кодексу РСФСР, в якій сказано, що тяжко хворі особи можуть бути звільнені судом від покарання ще перед закінченням їх термінів.

Конгресмени Ф. Гварїні та М. Рінальдо збиратимуть підписи під цим листом серед законодавців у Палаті Репрезентантів. У зв'язку з цим, АОЛПУ і ТУСМ звертаються до української громади в Америці, щоб вони допомогли в цій справі, звертаючись листовно, телефонічно або висилаючи телеграми до своїх конгресменів із проханням додати і їх підпис під листом в обороні майже сліпого 52-річного Юрія Шухевича, який був ув'язнений у віці 15 років життя.

В міському музеї Філядельфії показують писанки

Філядельфія. — Використовуючи передвеликодній та святочний великодній час, 67-ий Відділ Союзу Українок Америки, в порозумінні з Українським Музеєм в Ню Йорку постановив влаштувати показ писанок в міському музеї Міста Філядельфії, Port of History Museum, як виміну міжмузейну виставку. За домовленням, 67-ий Відділ СУА мав доставити експозиційний матеріял до міського музею, а самим влаштуванням виставки, доглядом над нею, рекламою та розсилкою запрошень мав займатися музей; та „Товариство приятелів музею, з тим що 67-ий Відділ СУА дістав 100 запрошень для членів Українського Музею в Ню Йорку.

Український Музей виозичив 450 писанок, а зарядміського музею, під керівництвом свого куратора Зенона Фещака, фахово уложив і виставив доставлений матеріял в одній із заль музею.

Елегантні запрошення повідомляли, що прийняття перед отворенням виставки відбудеться в п'ятницю, 15-го березня 1985 року, о год. 7-ій вечора, в музеї при Penns Landing.

Прийняття, влаштоване спільно Товариством приятелів музею (що дало безкоштовно напитки й обслугу) та 67-им Відділом, що приготовив багатий буфет, стягнуло понад 300 запрошених гостей, з того більше як половину не-українців. Гості в приємній товариській атмосфері розмовляли, оглядали виставку, розпитували про бачене та знайомилися між собою. Це дало нагоду вийти з виставкою писанок з українського оточення та зацікавити нею інших співгромадян. Під час прийняття Олена Бадуляк показувала гостям мистецтво писання великодніх писанок.

Член 67-го Відділу Мотря Кушнір-Куліш приготовила невеличку брошурку про писанки в англійській мові для безплатного поширення.

Виставка відкрита для відвідувачів від 16-го березня до 21-го квітня ц.р.

Кожної суботи й неділі під час тривання виставки буде показ писання писанок.

Ініціятором і промотором цієї виставки була голова 67-го Відділу СУА Софія Гевриk, яка сама доставила матеріяли виставки з Ню Йорку, а усі члени Відділу, дуже активні й працьовиті жінки, приклали багато праці й зусиль, щоб їх задум вийшов якнайкраще.

Фільм про життя Моцарта здобув найбільше „Оскарів"

Голливуд, Каліф. — Тут у понеділок, 25-го березня, відбулася річна роздача нагород за найкращі фільми року, відома під назвою „Оскар" від статуйок, які одержують першуни.

Найбільше нагород, бо аж вісім, здобув фільм про австрійського світової слави музика Моцарта під назвою „Амадеус", і цей фільм признано як найкращий у 1984 році. Одержав „Оскара", як найкращий артист Ф. Мюррі Ейбрагам, який грав ролю завидного суперника Моцарта, Сальєрі.

Найбільш зворушливим моментом вечора було надання „Оскара", як найкращому другому з черги акторові, д-рові Гаінг С. Нгорові, лікареві з Камбоджі, який грав ролю із своїх переживань у фільмі „Поля, що вбивають". Це є перший випадок, що хтось одержав „Оскара" за першу в житті ролю у фільмі та ще й як непрофесійний актор. Д-р Г.С.Нгор працював для „Ню Йорк Таймсу" та коли його батьківщину зайняли у 1975 році комуністичні війська Хмер Руж, він залишив ся і тільки уникнув вбивства тому, що удавав примітивного селянина.

Селлі Філд одержала „Оскара", вдруге, як найкраща акторка за фільм п. н. „Місце у серці".

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія УНСоюзу в складі: Іван Геврик, Нестор Олесницький, Анатолій Дорошенко, Богдан Гнатюк та о. Степан Біляк провела контролю діловодства УНСоюзу за 1984 рік.

Предметами перевірки були майно, книговодство, оселя Союзівка, організаційний стан УНСоюзу, Українська Національна Корпорація Дому УНС, усі Відділи Головної Канцелярії та допоміжні господарства.

У висліді згаданої перевірки, Головна Контрольна Комісія стверджує наступне:

1. Українському Народному Союзові завершилося у 1984 році 90 років існування. Цю річницю відмічено святкуваннями в Америці і у Канаді.

2. Майно УНСоюзу на кінець 1984 року збільшилося на 2,384,260 дол. В цілому майно УНСоюзу виносить на кінець 1984 року 52,134,655 дол.

3. Український Народний Союз приєднав у 1984 році 2,190 нових членів, забезпечених на суму 9,706,000 дол., помимо того, що можливості заробітку в тому році були обмежені. Ця сума збільшила загальну суму забезпечення членів до висоти 165,120,295 дол. Пересічна сума забезпечення виносить під цю пору 1,657 дол. До цього успіху причинилися передусім секретарі Відділів, а теж впровадження Рекордовим Відділом дешевих термінових і акцидентових грамот.

4. Українська Національна Корпорація Дому УНС мала за 1984 рік 2,422,921 дол. прибутків, на 184,451 дол. більше, як з кінцем попереднього 1983 року. Прибутки з чиншів за винайм приміщень збільшились на 163,854 дол. Також дещо збільшилися й видатки Корпорації, про що докладно подає у своїх звітах касир УНСоюзу Уляна Дячук.

5. Боргові зобов'язання. — Головна Контрольна Комісія стверджує, що в часі контролі внутрішня позичка членів УНСоюзу для Корпорації Дому у боргових зобов'язаннях перейшла суму 4,823,350 дол. Це є доказом зрозуміння і довір'я до проводу УНСоюзу.

6. Союзівка дальше сповняє успішно ролю українського культурного центру, де виступають наші найкращі мистецькі сили. Тим вона стала атрактивною для української молоді, яка туди численно приїжджає.

7. Видавництво „Свобода". — Звертаємося до членів Окружних Управ, відділових урядовців та всього членства УНСоюзу зі закликом допомогти Головному Урядові поширювати серед української громади наші публікації — „Свободу", „Український Тижневик" та „Веселку".

8. Головна Контрольна Комісія стверджує, що:

а) Український Народний Союз, його Головний Уряд та Екзекутивний Комітет працюють завжди згідно з цілями і завданнями УНСоюзу, що їх давно встановили і включили до постанов статуту УНС основники УНСоюзу, а також згідно з рішеннями Конвенцій та рішеннями нарад Головного Уряду;

б) Український Народний Союз постійно підтримував і далі підтримує всі церковні, культурно-освітні, виховні і молодечі організації, українські центральні установи, такі як СКВУ, УАКРада і КУК;

в) Члени Головного Уряду і членство УНСоюзу беруть активну участь в українському громадсько-суспільному житті, ведуть самі, як теж підтримують акції в обороні прав людини та національних прав українського народу;

г) Український Народний Союз, його Головний Уряд і членство несуть всесторонню допомогу українському народові в його боротьбі і змаганнях за здійснення ідеї вільної, незалежної демократичної України.

Контрольна Комісія УНС закликає усе членство УНСоюзу підтримати становище президента Америки Рональда Регена, яке він зайняв в обороні переслідуваних у СССР, та поробити всі заходи, щоб поінформувати Президента про особливо жахливе переслідування українських політичних в'язнів у СССР.

Контрольна Комісія закликає членство звернути увагу урядам ЗСА і Канади, що очорнювання цілого українського народу за коляборацію з нацистами у Другій світовій війні є безпідставне і базоване здебільша на совєтській дезінформації.

Контрольна Комісія закликає все наше членство і українську спільноту в ЗСА і Канаді стати в обороні українського імени і чести.

У зв'язку з проголошенням Об'єднаними Націями року молоді, Контрольна Комісія закликає всю союзову родину включитися в цьому році в загально запляновану акцію в обороні молоді в УССР, а зокрема нескорених політв'язнів, мобілізуючи для цього американську і канадську публічну опінію.

У 1988 році українці відзначатимуть історичну річницю 1000-ліття Хрищення України. Всі члени УНСоюзу повинні включитися у запляновану митрополитами Українських Церков акцію, щоб гідно і достойно відзначити цю велику історичну подію.

Всього дев'ять років відділяє нас від 100-річчя УНСоюзу. На протязі цього сторіччя було поставлено багато українських установ, які однак коротко існували і були розв'язані. Український Народний Союз існує і розвивається завдяки відданій праці синів і дочок союзовців.

У передконвенційному році УНСоюзу Головна Контрольна Комісія закликає відділових секретарів і урядовців докласти всіх зусиль до того, щоб значно збільшити членство УНСоюзу.

Український Народний Союз завжди стояв і дальше стоїть на передовій позиції в обороні прав своїх членів, української громади в ЗСА і Канаді та українського народу на рідних землях.

Докладний звіт з річної перевірки з висновками та пропозиціями, рекомендаціями і резолюціями Головна Контрольна Комісія предложить Головному Урядові УНСоюзу на його річних нарадах у травні 1985 року.

Джерзі Сіті, Н. Дж.,
22-го березня 1985 року.

За Головну Контрольну Комісію УНС:

Іван Геврик — голова
Нестор Олесницький — заступник голови
Анатолій Дорошенко — секретар
Богдан Гнатюк — член
о. Степан Біляк — член

Трагедія, яка не повинна була статися

Вашінгтон. — Газета „Ню Йорк Таймс" подала подробиці вбивства американського офіцера.

Як повідомляє газета, совєтські вояки не дозволили шоферові американського майора Артура Ніколсона, раненого в груди кулею совєтського вартового, підійти до пораненого і подати йому першу медичну допомогу. Про цю подробицю повідомив заступник Державного секретаря ЗСА Річард Бирт, який описав таку картину інциденту.

Майор А. Ніколсон і його шофер сержант Джессі Шац під'їхали у військовому авті до східньонімецького автобану, що є границею забороненої зони. Ніколсон і Шац були в 300-500 метрах від забороненої зони і спостерігали за сховищами, в яких розміщені совєтські танки. Таке спостереження дозволено англійським, французьким і американським військовикам у Східній Німеччині і совєтським — у Західній. Ніколсон і Шац були без зброї і мали фотографічний апарат та робили знімки з незабороненої дороги, як стверджив речник Державного департаменту.

За словами Р. Бирта, американці мали завдання спостерігати за пересуванням совєтських військ, перебуваючи за забороненою зоною. Ніколсон і Шац приїхали на місце інциденту в год. 3:30 дня в неділю, 24-го березня. Совєтських військовослужбовців поблизу не було видно. Майор Ніколсон вийшов з авта і почав прогулюватися навколо нього. Хвилин за десять совєтський вояк, що сховався в корчах, вистрілив до авта американців.

Сержант Шац присів і куля пролетіла мимо. Потім совєтський вартовий зробив ще два вистріли і поранив Ніколсона в груди. „Джес, я поранений!" — закричав майор, що впав на землю. Сержант кинувся до нього, щоб подати допомогу, але совєтський вартовий, що стріляв, і інші совєтські вояки, що появилися, не дали підійти до майора, який лежав у крові, і змусили сержанта сісти до авта.

Приблизно о 4:20 на місце події прибув совєтський військовослужбовець з „польовою" аптечкою, але не подав пораненому першої допомоги до 4:50, коли майор був уже мертвий.

Американську місію в Потсдамі повідомили про інцидент в год. 6:30. Перший американець прибув на місце події в половині десятої вечора. Сержанта Шаца, який відмовився відповідати на питання і показав совєтським військовим дозвіл на в'їзд в Східню Німеччину, відпустили.

Тіло майора Ніколсона залишалося у совєтських вояків приблизно день, а в 4:30 у понеділок його привезли в американську місію в Потсдамі. Незабаром американське санітарне авто привезло його до Західнього Берліну, звідки тіло було відправлене літаком на військово-повітряну базу ЗСА під Франкфуртом.

Совєтські військові авта їздять по території Західньої Німеччини майже без перешкод. Чотири держави мають право оглядати частину території своїх колишніх зон окупації забороненими зонами. Совєтська сторона оголосила значні ділянки території Східньої Німеччини забороненими зонами.

Західні старшини, які роблять поїздки по Східній Німеччині, часто повідомляють про інциденти, які влаштовує совєтська сторона. Торік, наприклад, східньонімецьке військове вантажне авто наїхало на мале авто, в якому були три французькі старшини. Один з них був вбитий, а два інші поранені.

Р. Бирт схарактеризував смерть майора Ніколсона як „вбивство". За словами президента Рональда Регена „це трагедія, яка не повинна була статися". Коли репортер зауважив Президентові, що в його словах „не відчувається обурення", Р. Реген відповів: „Те, що я про це думаю, ви не надрукуєте".

В СССР ПОЧАЛАСЯ ЧИСТКА ПАРТІЙНОГО АПАРАТУ

Москва. — У вівторок, 26-го березня, в газеті „Правда" була надрукована редакційна стаття, яка різко критикувала працю міністерства вугільної промисловості і повідомила про звільнення з постів ряду керівників обласних і місцевих партійних організацій.

В редакційній статті „Правди" подана невтішна картина, що існує у вугільній промисловості: погане керівництво, низька продуктивність, застаріла техніка. Західні дипломати, акредитовані в Москві, вважають, що за цією статтею наступить звільнення з посад керівників міністерства вугільної промисловості, як після критики в пресі був „відправлений на пенсію" міністер енергетики Пйотр Непорожній.

„Правда" також повідомила, що „пішов на пенсію" перший секретар Кіровського обкому партії П. Беспалов, знятий з посади перший секретар Башкирського обкому партії І. Кулікєв і перший секретар Братського міського комітету партії, Іркутська область, А. Яхохін.

В опублікованій у „Правді" статті з пленуму Іркутського обкому партії говориться, що багатьох призначили на керівні посади, хоч вони не мали для цього „політичних, професійних і особистих" даних.

В іншій статті, з Волгограду, говориться, що „багато партійних керівників були більше зацікавлені будівництвом домів для себе", ніж будівництвом для народу.

Статтю про корупцію керівників підприємств в Ярославській області надрукувала газета „Соціалістіческая індустрія".

На думку західніх дипломатів, чистка партійного апарату і звільнення директорів фабрик має дві цілі. Перша — вдихнути якимось способом життя в малопродуктивну і неефективну соціялістичну економіку. Друга ціль служить особистим плянам нового генерального секретаря Михаїла Горбачова, який має намір, як і його попередники, призначити на партійні посади своїх людей, які поможуть йому зміцнити позицію в ЦК.

Викрито шпигунський трюк КГБ

Вашінгтон. — Як повідомляє телевізійна компанія Сі-Бі-Ес, американські технічні спеціялісти викрили в амбасаді ЗСА в Москві черговий шпигунський трюк агентів КГБ.

Совєтським шпигунам вдалося встановити в друкарських машинках, на яких друкують секретарки амбасади ЗСА, мініятюрні електронічні пристрої. Ці пристрої передавали інформацію про те, що друкується на даній машинці, на спеціяльні антени, які були замасковані в стінах будинку амбасади кілька років тому, можливо, ще до того, як цей будинок був переданий американцям.

Електронні прилади були встановлені в головках 12-ох друкарських машинок амбасади приблизно рік назад. Вони реєструють кожний рух головки і таким чином „відчитують", яка буква надрукована. Як вдалося встановити агентам КГБ здійснити цю операцію, покищо невідомо. Всі друкарські машинки ремонтують американські майстри в приміщенні амбасади.

Експерти встановили, що антени, захвані в стінах, передавали інформації одержані з друкарських машинок на пост підслуховування і розшифрування, що знаходився поряд з амбасадою.

Американські спеціялісти в ділянці боротьби проти електронного шпигунства на протязі багатьох років регулярно проводять старанний огляд цілого будинку амбасади і завжди знаходять нові трюки КГБ.

В СВІТІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО американський політичний світ обурений застреленням американського старшини в Східній Німеччині, запевняють, що це не буде перешкоджати намірам поправити відносини поміж американським і совєтським урядами, які мають наладнати розмови між Михайлом Горбачовим і Рональдом Регеном.

ПРЕЗИДЕНТ БРАЗИЛІЇ Танкредо Невес, який захворів і не міг бути запризяжений, як перший цивільний президент від 21 року, мусів тепер перейти третю з черги операцію, як повідомляють офіційні чинники. Це занепокоює населення, яке досі знало лише про першу операцію, яку президент перейшов в навечер'я своєї інавгурації. Обов'язки президента виконує тепер його заступник, який і мусів заступати його при запризяженні.

ГЕНЕРАЛ ВЕРНОН А. ВОТЕРС подав до відома що він приймає пост амбасадора ЗСА при Об'єднаних Націях на місце Джін Кирпатрик, помимо того, що він не має постійного місця в Раді крайової безпеки.

В ГОНДУРАСІ РОЗПІЧНУТЬСЯ тепер двомісячні військові маневри, в яких візьме участь понад 7,000 американських вояків. Ці маневри є вислідом розбудови американських військових баз в Гондурасі з уваги на сусідство з Нікарагуа, де дальше йде горожанська війна поміж повстанцями і комуністичним режимом.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II виготовив пастирський лист до молоді світу, який буде прочитаний у Квітну неділю 31-го березня ц.р. У листі Папа остерігає молодь перед загальним матеріялізмом, але також перед небезпекою нуклеарної війни, яка може зробити зі світу „велике цвинтарище".

АНДРЕЙ Д. САХАРОВ, ВІДОМИЙ російський фізик та борець за людські права, повідомив совєтську Академію Наук, членом якої він є, що він зречеться публічно свого членства у ній з днем 10-го травня, якщо до того часу не буде зроблено нічого у справі його заслання в місто Горький та поправи лікарської опіки над його хворою дружиною.

БІЛЬШЕ ЯК РІК ПІСЛЯ ТОГО, як американські війська висадилися на острові Гренада і там допомогли побороти комуністичний переворот, теперішній уряд Гренади стверджує, що острів починає розростатися та відроджуватися економічно і населення є оптимістично наставлене щодо дальшого розвитку.

В ЛОНДОНІ ВІДБУВСЯ ПОХОРОН широко відомого у світі англійського актора Майкла Редгрейва, який дістав за свої акторські успіхи шляхетський титул. Численні актори зібралися, щоб його попрощати, рецитуючи Шекспіра, співаючи балляди та пісні. Обидві дочки покійного є також відомими акторками сцени та фільму.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ переголосувала малою більшістю голосів пропозицію Рональда Регена на асигнування 1,5 більйона доларів з бюджету для побудови 21 нових стрілен далекого засягу МХ. Президент висловив своє вдоволення з голосування, хоча була різниця лише сім голосів.

КОМПАНІЯ ДЖЕНЕРАЛ ЕЛЕКТРІК, що дістає одні із найбільших замовлень від війська, стоїть тепер перед оскарженням, що вона подавала неправдиві цифри щодо своєї праці при нуклеарній зброї. Оскарження, яке вміщається на 108 сторінках фактів та чисел, закидає Дженерал Електрік, що вона обманула Уряд на принаймені 800,000 долярів.

ЄЗУЇТСЬКІ КОЛЕДЖІ відчувають тепер брак учителів з чину Єзуїтів тому, що є щораз менше людей, які вступають до католицьких чинів. З того приводу є вже тепер більше учителів в тих школах не-єзуїтів, а серед них також такі, які взагалі не є католиками, і це змінює зовсім характер тих шкіл.

ВЖЕ У НАЙБЛИЖЧИХ РОКАХ появиться на ринку такий рід телефону, який не можна буде в ніякий спосіб підслуховувати. Це буде компютеризований телефон і державна агенція безпеки уповажнила фірми Ай-Ті-Ті, Ар-Сі-Ей і Моторола будувати такі телефонічні апарати для загального вжитку.

В НЕДІЛЮ ВИБУХ У комерційній секції Лос Анджелесу вбив двох людей, а 21 поранив. Вибух спричинив підземний збір газу метан і тому досі зачинено цілу велику дільницю, де стався вибух.

ДЛЯ БЕЗПЕКИ БІЛОГО ДОМУ та його мешканців плянують тепер замкнути для руху авт та прохожих два бльоки Пенсильванія авеню. Плян на це, однак, як заявив Джеймс Бейкер, секретар скарбу, ще далеко не є готовий.

ВЕРХОВНИЙ СУД ПІДДЕРЖУЄ права гомосексуалістів, бо рішив, що суд в Оклагомі не мав права звільнити з праці учителів, які публічно виступають в обороні прав гомосексуалістів.

В СЕРЕДУ, 27-ГО БЕРЕЗНЯ ц.р., вкінці привезли з Торонто до повіту Вестчестер в стейті Ню Йорк злочинця Алекса Дж. Менгела, який, вбивши поліційного старшину і урядника фірми Ай-Бі-Ем, втік на терен Канади.

ВЕРХОВНИЙ СУД В СТЕЙТІ Ню Йорк відкинув скаргу батьків, які вимагають відшкодування від лікаря за те, що жінці, яка у нього перейшла операцію стерилізації, вродилася здорова дитина. Суд рішив, що народини здорової дитини це не є ніяка шкода.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Президент, що не склав іспиту

У минулому тижні прилетів до Вашінґтону з офіційними відвідинами президент Арґентинської республіки Равль Альфонсін, який 10-го грудня 1983 року почав урядувати, після того, як його попередник Леопольдо Ґальтієрі зрікся, програвши війну за Фалькляндські острови і довівши свою батьківщину над берег економічної катастрофи. Саме ця скрутна економічна ситуація Арґентини з її кругло 30-мільйоновим населенням і найбільшою, після Бразилії, територією у Центральній Америці (поверх один мільйон квадратних миль), спонукала названого президента шукати покращання відносин з Америкою. Взаємини між ЗСА і Арґентиною сильно напружились від отієї нещасної, спровокованої Арґентиною, Фалькляндської війни, в якій ЗСА допомагали Великобританії. Але поведення арґентинського президента в Америці було таке, що воно ледве чи спонукає Уряд Роналда Реґена до рятування Арґентини від банкрутства.

Равль Альфонсін виступив з промовою перед об'єднаними палатами Конґресу — це честь, яку віддається рідко коли закордонним гостям. Але той теперішній гість повівся дуже неввічливо і дуже немудро: він не склав іспиту ані за змістом своєї промови, ані за формою. Його промова була неначе актом обвинувачення проти Америки, яку він, прибулий з Арґентини гість, повчав, що не вільно втручатися у внутрішні справи чужої країни. Мова була про комуністичну Нікараґуа, яку президент ніби демократичної Арґентини боронив перед „втручанням" Америки, яка підтримує партизанів, що їх Реґен називає борцями за свободу. Арґентинський гість промовляв, постійно повторюючи арґумент Роналда Реґена, що Америка не може допустити до постання під її боком „другої Куби", яка загрозила б Панамському каналові, себто вже безпосередньо безпеці Америки. Він арґентинський гість, ані разу не згадав про СССР, який своїми доставами зброї і військових „дорадників" для Нікараґуа яскраво втручається у внутрішні справи західньої гемісфери. Він, арґентинський президент, виявився примітивним демагогом у користь комуністичних „сандиністів" в Нікараґуа і не виявив ні трохи свого об'єктивізму та здатности так промовляти, щоб не насторожувати проти себе американського господаря.

Не знаємо, як арґентинська преса зареаґувала на той виступ Ральфа Альфонсіна. Американська преса, з вийнятком хіба ультраліберальних часописів, одностайно гостро скритикувала неввічливого гостя.

Юрій Р. Рибак

ПІДЛІТКИ — ВАЖЛИВІ ПОКУПЦІ

Підприємство без збуту не може розраховувати на проіснування. Але і продукт не завжди є повною гарантією головно тоді, коли немає універсального характеру і не всі покупці ним зацікавлені. І тут, мимоволі, продуцент звертає увагу на покупця — його стан, вік, заробіток, стандарт життя тощо. Бо це, що забавляє немовля не цікавить сеньйора, а це що цікавить дитину не захоплює молодця. Тому і вік людини, її зацікавлення, її заспокоєння потреб та її купівельна спроможність відкривають мережу можливостей для ініціятиви підприємця.

Ось як приклад група підлітків (тінейджерів) у ЗСА. У минулому вважали, що вони у першій мірі цікавляться товаром недорогим із обмеженим часом існування і тому думали, що солодощі, перекуски, платівки, сині штани-джінси втратять своїх покупців, коли ті підлітки знайдуть у половині двадцятих років свого життя. Та час і смак зміняються і вже нинішні підлітки купують інакше: їх одяг є криком останньої моди, а їхній харч входить у серйозну площину, а що найважливіше вони мають на це фонди, бо батьки працюють, тижневі заробітки високі, а самі не дармують і мають власний заробіток. Як подає статистика то коло 67 відсотків осіб у віці від 13 до 19 років працюють, а при забезпеченні батьківським безплатним харчем і дахом над головою 26 мільйонів підлітків витратили 46 більйонів долярів у 1983 році. Ця сума автоматично звертає на себе увагу бизнесового світу, що є у погоні за покупцем. Тому і автові фірми, продуценти харчових виробів, одягова індустрія, косметична ділянка — всі вони стараються зібрати гроші не лише від підлітків, але і їхніх батьків.

Зустрічаємось із цікавим явищем, наприклад, у споживчому секторі. Тут продуценти плянують свій товар зробити сприємливим для домашніх господинь — дорослих осіб — а властиво цей товар у великій кількості купує доня, а не мати, бо мати йде до праці і часто лишає закупівлю на молодих. Згідно з деяким обрахуванням 53 відсотки дівчат і 35 відсотків хлопців закуповують харчі у пересічній висоті 25 долярів за один раз. Можна теж завважити, що при закупівлі задержалась тяглість відносно роду товару, бо одна третя жінок у віці від 20 до 30 років надалі вживає продукти, які купували у молодшому віці.

Фірма „Дженерал Моторс" зачала недавно рекляму з метою, щоб перше авто, яке купить підліток було її виробу. Причина у тому, що, мовляв, людина завжди тямитиме своє перше авто і ця носталгічна пам'ять може і далі мати вплив на закупівлю нових авт.

Підлітки цікавляться новими продуктами, тому й продуценти стараються здобути їхню увагу, бо почерез них можна впливати на інших членів родини. Нові електронічні і відео продукти завдячують свій успіх якраз підліткам. Це можна сказати теж про приватні мікрокомпютори, які сьогодні є в центрі уваги молоді.

Нелегку справу мають реклямісти у знайденні найкращої дороги до ментальности підлітків, які не завжди цікавляться тим самим, що їхні батьки, не читають ті самі журнали чи часописи не дивляться на ту саму телевізійну програму. І ось статистика виявляє, що підлітки дивляться менше на телевізію ніж батьки, та діється це у іншому часі. І коли пересічні дорослі особи витрачають на телевізію яких тридцять годин на тиждень, підлітки лише 23 години, і це переважно у суботу або під час дня.

Музика теж знайшла своє місце у житті підлітків і вони мають у тому своєрідну приємність, хоча тяжко це зрозуміти не одним батькам, які звикли до іншого звуку і інтерпретації... Щоб використати засіб музики фірми переконались, що найкращим способом звернути увагу підлітків на продукт — це спонзорування т. зв. рок концертів. Тут вживають всякого роду трюків реклями від друкованих сорочинок до платівок. Влаштування концерту дає змогу осягнути реклямою таку групу молоді, яку потрібно, бо кожна рок група має свою власну публіку, поклонників і фанатиків. Подають у пресі, що „Нешенел Бродкестінґ" Компанія (Ен-Бі-Сі) завдячує свій останній успіх якраз новій орієнтації на програму для підлітків.

Нинішнє наставлення підлітків перейшло еволюцію в останніх 20-ох роках. Сьогоднішні підлітки бажають заробити гроші, осягнути життєвий успіх і особисту незалежність. А в міжчасі купують одяг, ювелірні вироби і речі, що дають вдоволення. Це могли завважити дорослі жінки, коли бажали купити одяг для себе. Часто крамниці мають товар переважно для молодих і тільки обмежені величини.

Виглядає, що бизнесовий світ є на услугах молодих і вони рішають про це, що модне нині і який продукт буде завтра на ринку. Хтось може тому дивуватись, однак не можна дивуватись продуцентам, які стараються захопити пайок ринку для підлітків, який оцінюють на 46 більйонів долярів!

Цікаве і це, що нова генерація не йде протоптаною стежкою, а старається пробивати свій власний шлях; і в тому є риск для довготермінового плянування продукції, бо ніхто не знає куди підуть більйони долярів наступної генерації підлітків — важливих покупців.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ДАТУ ОКУПАЦІЇ І ЗВІЛЬНЕННЯ

Про німецькі концентраційні табори смерти, а серед них насамперед про КЦ Авшвіц, що стався наче б „символом" — в ньому бо згинуло 5 мільйонів в'язнів, не лише жидів, як дехто каже й пише, але теж українців, поляків, французів, бельгійців, голляндців, чехів, норвежців і інших — написано багато, пишуть тепер і ще будуть писати. Якщо про КЦ Авшвіц пише хтось тепер, то має до диспозиції чимало матеріялу, чужого і українського. Треба лише вміти і хотіти цими матеріялами належно покористуватися.

Написала про Авшвіц також і „Свобода" в редакційній статті („Жах правління Гітлера", „Свобода" з 5-го лютого 1985 року). Але з написаного видно, що редактор послужився чужими, а не українськими матеріялами. Редакційна каже: „страхітливою славою" покрився історичний гітлерівський кацет на польському Шлеську... Авшвіц... перевищив усі (німецькі кацети) своїм страхіттям: кругло 4 мільйони чоловіків, жінок і дітей загинули там від червня 1940 року до другої половини січня 1945 року, себто коли до Шлеська підійшли большевицькі війська і всі сторожі того кацету втекли, не встигнувши винищити решти в'язнів... Саме 27-го січня 1985 року минуло 40 років з того часу..."

Ці й інші відомості про КЦ Авшвіц мабуть зачерпнув автор редакційної з польської книжки „Осьвєнцім вальчонци" („Воюючий Осьвєнцім"), виданої ще в 1974 році в Лондоні, про яку згадує в цій статті.

А щодо поляків „вальчонцих" („воюючих") в Авшвіці, то власне поляки-фольксдойчі замордували там двох рідних братів провідника ОУН Степана Бандери — д-ра Олександра і Василя літом 1942 року. Це дуже промовистий показник того, як „тугі" поляки „терпіли" і як „воювали" в своїй підпільній організації в Авшвіці, де вони були в такій великій кількості, що мали в своїх руках такі таборові позиції, що могли таке чинити.

КЦ Авшвіц не мав дати 27-го січня 1945 року, а цю дату мали большевики-окупанти.

КЦ Авшвіц був евакуований німцями 18-го січня 1945 року і з великими людськими втратами, ССмани стріляли всіх, хто не міг дальше йти, його рештки дійшли й доїхали (відкритими товаровими вагонами при — 20 ступенях Ц.) до КЦ Мавтгавзен, а далі групами до менших таборів. Я попав з групою до Ебензе 29-го січня, де визволили нас американці 6-го травня 1945 року (деякі вже були згинули, дехто вже не міг ходити, я важив 40 кілограмів і вже лежав нерухомо).

Так було в дійсності.

Датою визволення українських політичних в'язнів з німецьких концтаборів є кінець квітня і початок травня 1945 року (бо не всі були визволені одного дня), можна б прийняти дату 6-го травня — це є дата визволення останнього німецького концентраційного табору Ебензе американською армією.

Д-р Роман Малащук
Колишній в'язень КЦ-ту
Авшвіц ч. 57,349
Торонто, Онт.

ІНТЕРВ'Ю З о. В. ПОСПІШИЛОМ

Отець архимандрит Віктор Поспішил живе тепер у Чизквейк Вилледж, Н.Дж., у помешканні повному різноманітних книг. Хоча офіційно він уже на пенсії, його дні ще повні невсипущої науково-дослідної та правно-дорадної праці. Закінчив докторатом студії канонічного права в Григоріянському університеті в Римі. Осягнув теж магістерський диплом і з східних церковних наук у Папському Орієнтальному Інституті в Римі. Отець д-р Поспішил є автором багатьох наукових творів на тему канонічного права, літургії, психології, проблеми розводів тощо. У зв'язку і з дуже кольоритним перебігом життя о. архимандрита а зокрема з його відлетом на Близький Схід, мала група сусідок — членів 28-го Відділу СУА — попросила о. Архимандрита Віктора про спільну світлину та інтерв'ю.

Запит: Ми чули, що ви, отче докторе, від'їжджаєте до Ливану. З якою метою відважуєтесь у такій бурхливо-небезпечний час їхати туди?

Відповідь: Їду на запрошення греко-мельхітського патріярха-Антіохії, Блаженнішого Максимоса У, щоб — у характері дорадника — взяти участь у конференції мельхітських єпископів. Ці владики саме приготовляють свою відповідь на ту частину нового проєкту збірки канонічного права, що торкається ієрархічного устрою Східніх Католицьких Церков.

З.: Чи є в тому щось, що цікавить українців?

В.: Безперечно! Цей кодекс канонічного права, що праця над ним почалась у Римі ще 1935 року, вже майже повністю готовий. Єдиний вийимок — це саме та частина кодексу, що торкається важливої теж для українців частини, а саме ієрархічного устрою Східніх Церков. Запропонований Ватиканом нарис тих саме канонів (а їх є разом 293), розіслано всім патріярхам, і єпископам Східніх Церков, щоб вони їх простудіювали та висловили свої завваги й пропозиції (що слід змінити, викреслити або додати). Наші єпископи теж пішлють до Кодифікаційної Комісії в Римі свої примітки, кожний зокрема й усі разом від Української Католицької Церкви.

З.: До якого обряду чи церковної традиції належать мельхіти?

В.: Вони є цією частиною східніх християн, що залишилися вірними Царгородові. Вони відправляють свої Богослуження за візантійським обрядом. Мої зв'язки з Блаженнішим Патріярхом Максимосом У тривають уже від 1967 року. Він надав мені гідність патріяршого архимандрита. На мою пропозицію св. п. Патріярх Йосиф обмінявся думками з Патріярхом Максимосом у справі координації східнього права. Часопис мельхітського патріярхату, що виходить французькою мовою, помістив обширну статтю, повну подиву для життя та праці Блаженнішого Йосифа, з приводу його смерти.

З.: Чи сподієтеся таких проблем у вашій місії, що тяжко буде їх розв'язати?

В.: Найбільш пекуче питання для всіх Східніх Католицьких Церков — це питання юрисдикції над їхніми вірними, що живуть поза кордонами їхніх Церков. У новітніх часах виринуло це питання щойно 100 років тому. Тоді східні католики почали переселюватися за океан, а першими з них були українці з Галичини та Закарпаття. Папи завжди вважали, що ієрархія Східніх Католицьких Церков не має власти поза кордонами своїх країн. Вони, Папи, остаточно погодилися на те, щоб заснувати для східніх католиків єпископства чи навіть митрополії, але під посередньою юрисдикцією Риму. І це стосується теж до всіх східніх патріярхатів. Ці патріярхи, як теж українські й інші східні єпископи, будуть вимагати, щоб Папа в новому кодексі признав усім тим Церквам владу над епархіями та вірними поза кордонами їхніх Церков, тобто по цілому світі, хоча не будуть перечити Папі права нагляду.

З.: Наше суспільство знає про важливість цього питання для українців католиків, але чому патріярхи сходу аж так зацікавлені цим питанням?

В.: В наслідок неприязні жидів у Ізраїлі та мусулман у деяких країнах Близького Сходу до християн, як теж із-за довгого воєнного лихоліття багато християн покинуло Близький Схід та поселилося у інших частинах світу. Сьогодні вже більшість вірних цих Церков живе поза їхніми країнами, де їхні Церкви існували від давніх століть, тобто від апостольських часів. Тому зрозуміло, що патріярхи тих Церков тепер вимагають прямої (безпосередньої) влади над своїми вірними розсіяними по цілому світі.

З.: Чи ви, о. архимандрите, маєте намір залишитися в Ливані цілий місяць, щоб могти відвідати різні історичні пам'ятки та туристичні атракції?

В.: Припускаю, що неспокій в Ливані не дозволить на оглядини історичних пам'яток. Маю намір відвідати ще інших патріярхів, деяких єпископів і знавців церковного права. Маронітський єпископ із Бруклину передав мені запрошення від маронітського патріярха Антона Петра, щоб від-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЗАЯВУ І ПАМ'ЯТНИК

З огляду на її дивний зміст, Заяву Об'єднання Українців Вашінґтону (ОУВ), про стан речей навколо пам'ятника Шевченкові („Свобода" з 28-го лютого ц.р.) не можна сприймати без усмішки і на неї в нормальних умовах можна було б взагалі не реаґувати. Але факт є той, що пам'ятник Шевченкові знаходиться в жалюгідному стані. На цю тему було багато статтей і спостережень в пресі як і вашінґтонців, так і приїжджих, на основі яких почала формуватися громадська думка, що ініціятором догляду пам'ятника все ж має бути вашінґтонська громада, а в тому числі і ОУВ, найбільша організація нашого міста. Пояснення Управи ОУВ є неточні. Звичайно, що ніякий чудак не йде мити пам'ятник паровиком на свою власну „самодіяльність", як висловлюються колективні автори Заяви, ані пам'ятник Шевченкові, ані якомусь іншому велетневі у Вашінґтоні. І ніхто „самодіяльно" не збирається перефарбовувати Білий Дім. Одна промінентна членка Управи ОУВ сказала мені: „Чого ви всі хочете від ОУВ? Ті, що пишуть, нехай чистять і миють!" І це є замаскована суть усієї Заяви. Спеціяльний фонд ОУВ „на прикрасу пам'ятника", про який говориться в Заяві, складається зі ста долярів, які спокійно лежать в банку. А Управа ОУВ поспішає повідомити українську громаду ЗСА, що „експерти від втримання і реставрації творів мистецтва і архітектури", (звичайні чорноробочі працівники Паркової служби) знають, що роблять і вони не допустять „доброзичливих аматорів" вмішуватися до їхньої висококваліфікованої справи. І Управа ОУВ поспішає запевнити нас усіх, що пам'ятник Шевченкові знаходиться в чудовому стані. На другий день після того, як до Вашінґтону дійшла газета „Свобода" з надрукованою Заявою, ОУВ відзначало роковини нашого Пророка. І деякі члени Управи ОУВ обережно обходили дірки вже потріcканих і піднятих плит підніжжя пам'ятника, яке веде до педесталу

(Закінчення на стор. 4)

Іван Головінський

ПОЕМИ ШЕВЧЕНКА В ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЕКЗИСТЕНЦІЯЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Закінчення

IV

Для [illegible] контрастів, злочину і величі прощення, Шевченко змальовує прощення на [illegible] звиродні́лих злочинців. В поемі „Неофіти" Неронові на його смертній постелі [illegible] „святії мученики", „...ити святої волі". Вони прощають йому, бо вони „брати і християни", а він „собака, [illegible] деспот скажений".

Глибоко психологічний образ прощення змальовує Шевченко в поемі „Осика". Тут маємо до діла із подвійним злочином. Подібно як в поемі „Княжна", польський пан магнат допускається насильства над своєю власною дочкою. Не знаючи на той злочин, мати цієї дівчини дальше живе із тим магнатом:

А я упиваюсь
І з тобою, дитино,
Я знову кохаюсь.

Цей психічний конфлікт остаточно доводить її до божевілля. За свій злочин пан покутує невилічимою недугою і тяжкими передсмертними муками, не маючи змоги спокійно умерти.

...уже його
Й сакрементували,
Клали долі на соломі
І стелю знімали,
Не вмирає... І лікарі
Нічого не вдіють!

Тільки після душевної боротьби, психічного потрясення і прощення від збещеної жінки, пан спокійно умирає:

Заснув ворог перед нею,
Як тая дитина,
А її за свою душу
Молитись покинув.

Шевченко був глибоко віруючою людиною. Це наглядно бачимо не тільки в його поемах, але також висловлює він ці переконання у своїх листах. У листі до княжни Варвари Рєпніної, писаному з Оренбурзької твердині, 1-го січня 1850 року, Шевченко пише: „Яка жахлива безнадія. Така жахлива, що тільки християнська філософія може боротися із нею".

Шевченко чудово відтворює пов'язання віри із національною символікою, яка рятує людину від відчаю і самогубства. У поемі „Варнак", герой поеми рішає поповнити самогубство:

Вийшов я з ножем в халяві
З Броварського лісу
Щоб зарізатись.

У тому моменті він бачить перед собою:

...Мов на небі висить
Святий Київ наш великий.

Вид „Києва святого" викликує у нього душевне потрясення, подібне до цього, яке психоаналіза називає „катарзіс":

Я плакав,
До полудня плакав,
Та так мені любо стало,
І малого знаку
Нудьги тії не осталось,
Мов переродився.

Шевченко чудово змальовує гармонію людини із окружаючою її природою, всесвітом і Богом-Абсолютом. Образ цієї співдії знаходимо в багатьох його поемах. В поемі: „Мені тринадцятий минало" вже із кількох слів відчуваємо гармонійність наших почувань із окружаючим нас світом:

Господнє небо і село,
Ягня, здається, веселилось.

V

Та не тільки тварини і природа відчувають психічний настрій людини. Шевченко у численних своїх поемах представляє також перемінення — метаморфозу людей у рослини чи тварини, як, наприклад, у поемах „Русалка", „Лілея", „Тополя", чи в містерії „Великий Льох". Повноцінна — автентична Шевченкова людина не тільки співживе гармонійно із природою, вона також у метафізичному сенсі „розмовляє з Богом".

Ролло Май, сучасний відомий екзистенціяліст і професор психології уважає, що в стані інтенсивної психічної концентрації наступає затертя меж поміж людиною як суб'єктом і об'єктом її думки, в даному випадку Богом. Людина в стані інтенсивного душевного напняття, як, наприклад, в стані „екстазії" чи переживанні потрясаючих емоцій, в переносному метафізичному розумінні „розмовляє з Богом".

Шевченко підкреслює, що „розмова з Богом", — це інтимно-внутрішня дія людини, в яку не є втаємничені інші особи. Образ цієї розмови знаходимо у кількох рядках поеми „Перебендя":

...Старий заховався
В степу на могилі, щоб ніхто не бачив,
Щоб вітер по полі слова розмахав,
Щоб люди не чули, бо то Боже слово,
То серце поволі з Богом розмовля.

Екзистенціяльна психологія надає окремої уваги проблемі онтологічного парадоксу життя і смерти. Цю проблему розв'язує індивідуально кожна людина, в залежності від того чи є вона віруючою, або згідно із поглядом екзистенціялізму має позитивне „життєствердження". Це позитивне життєствердження, на думку Козія, будується на основі довір'я до буття і віри в наявність його духовних глибин. Шевченко був „автентичною" людиною із сильним життєствердженням. Він міг у повній свідомості і відповідальності за свої слова сказати:

Ми не лукавили з Тобою,
Ми просто йшли, у нас нема
Зерна неправди за собою.

Сильна християнська віра, основана на первнях української духовости, уможливили для Шевченка позитивно розв'язати парадокс життя і смерти. Місяць перед своєю смертю, немов відчуваючи її прихід, він у повному спокої готується в „далеку дорогу"

Чи не покинуть нам небого,
Моя сусідонько убога,
Вірші нікчемні віршувать,
Та заходиться риштувать
Вози в далекую дорогу?
На той світ, друже, мій до Бога.

Сьогодні, коли модерний, оточуючий нас світ знаходиться на роздоріжжі світоглядів і ідей, ми повинні уважно прислухатись до слів Шевченка, та вчитись „так як треба" свого українського розуму від того, хто для нас був і є нашою совістю і дороговказом.

Кінець

Ставаймо меценатами українських видань

Жертвенність є прикметою шляхетних людей, які з вищих, часто релігійних мотивів, стараються прийти з матеріяльною і моральною допомогою ближнім що з різних незалежних від них причин знайшлися у потребі.

Українці відомі зі своєї співчутливости до людського горя та зі своєї жертвенности на релігійні й національні цілі. Ця кожночасна готовість творити добро є глибоко вкорінена в українській духовості, яка на протязі кількох тисячоліть розвинула одну із найстарших культур у світі. Наше бажання помагати іншим є продуктом сивої давнини, а зокрема християнства з його основним принципом любови ближнього. Тому не дивно, що в нашій спільноті трапляється стільки жертвенних людей, а зокрема великодушних меценатів різних грандіозних починів.

Недавно була згадка в українській пресі, що Осип і Анастазія Біловуси, відомі своєю жертвенністю, з нагоди золотого ювілею їхнього подружжя зложили на Східньо-Европейський Дослідний Інститут ім. В. Липинського у Філядельфії 50,000 дол.

Постійна велика жертвенність на численні релігійні та народні цілі, а також їхня активна громадська діяльність заслуговують на те, щоб ближче познайомити з ними нашу спільноту.

Осип Біловус-це в найкращому розумінні репрезентант народжених у ЗСА українців, а Анастазія належить до найсвідоміших українських імігрантів, які після Першої світової війни прибули до Америки.

Осип вже в ранній молодості включився в українське організоване життя, а передовсім у гетьманський рух, який захопив його своїм розмахом та величчю ідеалу монархічної України. Осип любив студіювати й закінчив вищі студії. Бачив, що чужинці мало, або й зовсім нічого не знають про Україну і тому видав англійською мовою короткий нарис історії України з доповненням про передісторичні часи. Згодом перевидав більшим тиражем. Нині живе на Фльориді й бере активну участь у житті тамошньої громади. Як знавець української мови веде українознавчі курси, пише статті на різні актуальні теми та дописує до української преси. Докладає багато зусиль, щоб не загинула ідея Патріярхату і в цій справі висилає десятки петицій до компетентних церковних чинників. Осип є нащадком українського боярського роду, що вірно служив Україні, брав збройну участь у козацьких повстаннях і визвольних змаганнях 1918 року. Осип зберігає родовий лицарський герб, і хоч живе на чужині, гордо несе український прапор і словом, поезією та прозою оспівує колишню велич країни його батьків.

Анастазія народилася в Галичині на золотому Поділлі. Буйні пшеничні лани, голубе українське небо та морально і фізично здорове українське село наснажили її великою любов'ю до рідної землі та українського народу, навіяли її глибокою релігійністю, що назавжди стали основою її незламного, прямолінійного характеру та світогляду. По Першій світовій війні виїхала до Канади, а звідти незабаром переїхала до ЗСА. Зразу стала діяльним членом наших релігійних і громадських організацій та зацікавилася купецтвом, що згодом було її фінансовою базою.

Після одруження з Осипом стала цінним набутком гетьманського руху, якому є вірна донині. Активно працювала в Союзі Українок, а в 1973 році основувала перше українське бюро подруж, яке по створенні Центрального Бюра „Мети" у Філядельфії підпорядкувала його керівництву і стала членом дирекції. Вона є гарячим книголюбом і меценаткою кількох історичних видань, а з чоловіком—видавничої фундації Інституту ім. В. Липинського. Власним коштом видала своє історичне оповідання „Маруся" та українською і англійською мовами „Мемуари" із власного життя. Часто читаємо в пресі її бадьорі статті з різних проблем нашогоісходу. Після переїзду на Фльориду дальше є дуже активна в тамошній українській громаді.

Цей коротенький огляд життя та діяльности Осипа і Анастазії Біловусів впевняє нас, що вони ідуть в авангарді українських змагань за незалежність нашої батьківщини і є прикладом для всієї української спільноти на поселеннях. Вони закликають наше громадянство, а зокрема молодь, набувати й читати рідну книжку.

Золотий ювілей Осипа й Анастазії є водночас ювілеєм зразкової української родини, яка на далекій чужині зуміла зберегти українські вікові релігійні й національні традиції та передати їх своїм нащадкам і оточенню

Хай Всевишній благодарить їх ще довгим життям і дозволить довершити багато корисних справ на добро нашого поневоленого, але нескореного народу!

До речі буде пояснити, що згаданий вище Інститут основано в 1963 році з метою рятування багатої духовоі спадщини ідеолога гетьманського руху В. Липинського, яка знаходиться в архіві в Австрії, та збирати й опрацьовувати документацію визвольних змагань 1918-19 років. Досі завдяки співпраці істориків появилася деяка кількість джерельних видань. Інститут очолює ред. Євген Зиблікевич. Фінансовою базою є щедрі пожертви меценатів, до яких належать і Біловуси.

Олександер Татомир

ТОЧНА АДРЕСА

У рубриці „З листів до редакції" п.з. „Прохання в імені хлопчика", що його написав о. Іван Горбач, точна адреса повинна бути: Jaroslaw Shumylo Fund., Acc. 11750, Selfreliance, N. Y. 108 2-nd Ave., New York, N. Y., 10003.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку

Метрополітальний Відділ Українського Конґресового Комітету Америки

повідомляє всі складові організації, членів Об'єднаного Комітету (КОАУО), Відділу УККА в Ню Йорку, що

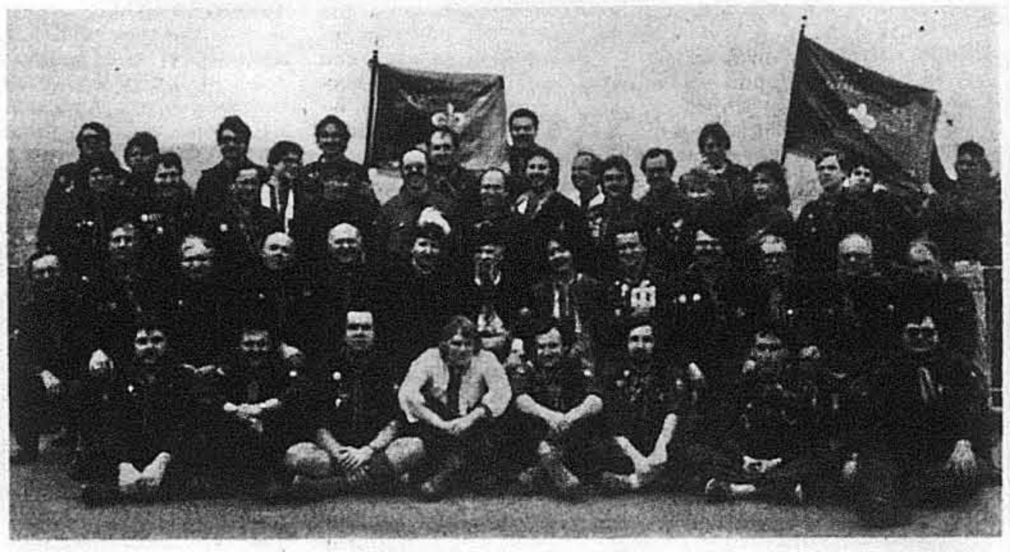
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 6-го квітня 1985 р., о год. 6-ій веч. у приміщенні Спортового Клюбу

122 Друга Авеню (другий поверх) в Ню Йорку, Н. Й. 10003

Хмельниченки відбули курінні ради

„Хмельниченки" — 1985.

У днях 23-го і 24-го лютого ц.р. на Союзівці відбулася велика зимова Рада-зустріч куренів 23-го УПС і 27-го УСП „Хмельниченки". Молитвою, пластовим гимном та курінними ритуалами Батько Хмель пл. сен. Михайло Звонок відкрив Раду. Хвилиною мовчанки та окремим відміченням вшановано пам'ять померлих членів Хмельниченків. Спільними нарадами проводив Батько Хмель. Нарадами хутірників (сеніорів) проводив курінний пл. сен. Юрко Тритяк. Нарадами січовиків (старших пластунів) проводив курінний ст.пл. Остап Левицький.

Відбуваючи свої наради окремо по куренях і спільно, обидва курені переглянули курінну діяльність від останньої Курінної Ради. Обговорено ряд організаційних й адміністративних справ, як також багато справ загально-пластового і громадського характеру та узгіднено плян майбутньої діяльности.

Із важливіших рішень були: відбути в днях 20-го і 21-го липня ц.р. на „Бобрівці" літню Раду; провести пластові табори на „Бобрівці"; підготовити та провести водномандрівний табір, реалізувати заклик ГПБ на фонд ім. Дрота та пластових видань, як також більше включитися у пластову та громадську працю по станицях.

Після вечері, яку приготовила гостинна та ввічлива управа Союзівки, відбуло ватру-зустріч та висвітлення фільму „Тарас Бульба".

В неділю, 24-го лютого, учасники Ради в однострoях взяли участь в Богослуженні, яке відслужив о. Богдан Волошин в сослуженні ст.пл. о. диякона Івана Кащака.

Обидва курені перед і після Богослуження продовжували свої окремі та спільні наради. 23-ій курінь УПС (сеніорів) вибрав нову курінну команду в такому складі: сен. Юрій Тритяк — курінний; сен. Борис Павлюк — заступник; сен. Яків Шегрин — писар, сен. Зенон Ушак — скарбник; сен. Павло Черепаха — хорунжий; сен. Іван Дитюк — господар; Січова Рада, контрольний орган: сен. Ілля Шевчук — голова; члени — сен. Петро Пришляк, сен. Володимир Зінич, сен. Осип Кібала і сен. Славко Безушко.

В курені старших пластунів кандидати перейшли іспити і підвищили свої ступені: диякон Іван Кащак, Юрій Тисовський, Богдан Ковальчук, Андрій Курівчак, Андрій Городецький, Лесик Кмета, Лесик Герус, Роман Титла, Андрій Титла. Юрко Курівчак закінчили час своєї кандидатури і були іменовані січовиками-повноправними членами Хмельниченків. Роман Свинтух, Микола Куйбіда, Олько Салевич, Андрій Черній іменовані молодими козаками, а Юліян Жагаляк іменований джурою. Крім цього, на літній Раді вибрано нову курінну команду, що її очолив ст. пл. Остап Левицький та члени курінної команди: осавул (суддя) Мирон Дитюк, писар Михайло Грицак, скарбник Андрій Курівчак, референт кандидатів Олесь Хухра, хорунжий Макаренко Ігор, господар Богдан Ковальчук.

На закінчення Ради врочисто вшановано пам'ять українських жінок-героїнь. У своєму змістовному слові Батько Хмель згадав імена жінок, замучених окупантами України. Зворушливою точкою закриття Ради було також слово о. диякона Івана Кащака. На вступі він продеклямував вірш Т. Шевченка „Іржавець", а після цього, картину за картиною відтворював світлі сторінки культу почитання Пречистої Діви Марії від ранніх часів християнства в Україні.

Пластовим і курінним гимном та молитвою Батько Хмель закрив Раду

Пл.сен. Я. Шегрин

Вишивана сорочка

Учасники вистави „Вишивана сорочка" у Вашінґтоні.

У неділю, 24-го лютого ц.р., в приміщеннях українського католицького крайового собору у Вашінґтоні відбулась імпреза, темою якої була презентація українського народного мистецтва у вишивці жіночих і чоловічих сорочок різних районів України.

Спонзорами були Марійська Дружина і „Приятелі Бібліотеки" — товариства, які діють при соборі. Технічно-мистецькими керівниками були Теофіль і Аристида Старухи і Марта Перейма. Вони теж підготовили сценарій і були режисерами і співвиконавцями імпозантної вистави, в якій взяло участь біля 60-ти осіб та використано біля сотні вишиваних жіночих і чоловічих сорочок майже з усіх районів України. В програмі було також два реферати: „Історія вишивки" по-українськи і „Техніка вишивки" по-англійськи.

Численна публіка українського Вашінґтону, яка виповнила простору авдиторію соборового Центру, з ентузіязмом вітала кожну появу груп у мальовничих вишиваних сорочках, що презентували щораз то інший район нашої батьківщини. Гості з увагою слідкували за поясненнями про стиль і композицію, техніку виконання й типічні елементи вишивки, які відрізняють один район від іншого. Вони переживали глибокий зміст поем про вишивку, рецитованих в антрактах на тлі ніжних тонів нашої пісні. Найбільше зворушливим моментом була презентація сорочки, яку вишила українка-в'язень в часі її перебування в московській тюрмі. Моделька Стефанія Іваськів, що презентувала цю сорочку виконала свою ролю з глибоким відчуттям драми нещасної тюремниці.

В розмові з автором цього допису один з присутніх гостей висловився, що „тільки велика любов до рідного разом з мистецьким смаком високої кляси режисерів і виконавців можуть зробити ідею, як живий образ мальовничої групи і слово конференсьє 'вишити' на канві нашої пісні"... Інші оцінили цілість імпрези, як „живий музей". Всі твердили, що це була одна з найкращих імпрез в історії українського культурного життя у нашій громаді, та що вона заслуговує на те, щоб її повторити в інших поселеннях українців

Т. Дячок

Українська Музична Фундація

За почином Григорія Венке, д-ра Ігора Гурина і д-ра Богдана Карановича основано в 1977 році Українську Музичну Фундацію. По зголошенні відповідного числа членів вибрано першу Управу, яку очолив Г. Венке як президент і д-р Б. Каранович як адміністраційний віцепрезидент. Г. Венке президіює до сьогодні, а по смерти св.п. д-ра Б. Карановича в 1980 році цей пост зайняла його дружина Дарія, відома піяністка і професор музики. В склад теперішньої Управи входять ще: відомий скрипаль проф. Рафаїл Венке, д-р Степан Ворох, Л. Дацьківська, д-р Р. Грицак, Рея Грицак, д-р Т. Крупа, Г. Мельничук, проф. Ю. Яремкевич.

Згідно зі статутом, в засяг праці УМФ входять: допомога потребуючим артистам і молоді у вищих музичних школах; видавання мало або й зовсім недоступних творів наших композиторів чи нових композиторів; влаштування концертів, анґажуючи відомих артистів або молодих, даючи їм змогу себе виявити, і друкування музикологічних праць. Сповнення цих замірів вимагає великих коштів, що їх УМФ покриває з фондів, на жаль, дуже скромних.

УМФ перевидала „Досліди, статті і рецензії" д-ра С. Людкевича. Книжку цю видано в Києві в дуже обмеженому накладі. Відтак видано її ще раз, але вдесятеро скороченім об'ємі, бо усунено з неї все, що відноситься до культурних осягів в Україні в ділянці музики.

УМФ причинюється фінансово до видавничої діяльности „Українського Фестивалю" в Канаді; видала перший том творів проф. І. Недільського і приготовляє видання дальших його композицій. УМФ влаштувала два концерти: один репрезентативний в Товн Голлі в Ню Йорку, другий, минулого року для громадян Нюарку, Ірвінґтону і околиці.

Приготовляється на 1-го червня ц.р. концерт оперової співачки Її Мацюк-Грицай з участю скрипаля Р. Венке і піяністки Д. Карaнович.

В половині травня відбудеться літературно-музичний вечір з участю Олени Геймур та хору „Трембіта". Будуть тоді виконані сольові композиції легкого жанру Якима Вечера та його гимн „Українська Держава" і перший раз в Ірвінґтоні — „Синій ліс" (марш Української Повстанської Армії") на мішаний хор. Диригуватиме Р. Венке при фортепіяновому супроводі проф. Карaнович і проф. Павловської.

УМФ просить громадянство допомагати їй датками, без яких намічена праця УМФ неможлива. Датки просить УМФ присилати на адресу: Ukrainian Music Foundation, c/o Mrs. Daria Karanowycz, 29 Clinton Terr. Irvington, N.J. 07111.

Ольга Цар

АФГАНСЬКА ПОВСТАНСЬКА ГРУПА повідомила, що два їхні командири були забиті мінами, які совєтські вояки розмістили на території дій повстанців поблизу пакістанського кордону. Забиті були Габіб Ян та Загір Хан, командири національного ісламського фронту Афганістану, які провадили повстанські загони для захоплення позицій, які вони втратили в боях з афганськими державними військовими силами та совєтськими військами минулого тижня.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ
Дорогого МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І БРАТА

бл. п. проф.

Михайла Чорнодольського

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок, 2-го квітня 1985 року
в церкві св. Покрови у Бронксі, Н. Й., год. 8-ма ранку
і у манастирі оо. Василіян у Ґлен Кові, Л. Ай., о. год. 8-ій ранку.

Просимо про молитви за Покійного.
У глибокому смутку —
РОДИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Дорогої ТІТКИ

бл. п.

Марії Зотовської

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 31-го березня 1985 р., о 12-ій год. дня
в катедральному храмі св. Володимира
160 Вест 82-га вул. в Ню Йорку, Н. Й.

Про молитви за спокій душі Покійної просить —
АННА БОЙЧУК з родиною

У глибокому смутку повідомляємо
Рідню, Приятелів і Знайомих,
що 26-го березня 1985 р., несподівано,
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ І БАТЬКО

бл. п. д-р

Михайло Сайкевич

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 30-го березня 1985 р з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Баффало, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — НЕОНІЛЯ
сини — МИРОН І ЯРОСЛАВ
донька — ОЛЕНКА

У глибокому смутку повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що у вівторок, 26-го березня 1985 року, відійшла від нас
у Вічність на 83-му році життя
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

сл. п.

АНТОНІНА ҐЛЮТ

народжена в Західній Україні.

ПАНАХИДА в четвер, 28-го березня 1985 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в п'ятницю, 29-го березня 1985 р., о год. 12.15 дня з того ж заведення до церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

чоловік — ПЕТРО
сини:
СТЕФАН з дружиною АННОЮ
ТАРАС з дружиною ДАНКОЮ
ОРЕСТ з дружиною ЛІДОЮ
та внуки:
МАРТА з мужем ВАСИЛЕМ
АРІЯДНА з мужем МАРКОМ БАХ
АНДРІЙ, СТЕФАН, МАРКО І ПАВЛО
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

з жалем повідомляє, що в дні 25-го березня 1985 року
після довгої і важкої недуги відійшов у Вічність
на 83-му році життя

св. п. дипл. інженер

Володимир Онишкевич

довголітній, надзвичайно совісний і відданий нашій установі урядовець Головної Канцелярії НТШ у Ню Йорку.
УПРАВА

Успішна імпреза 1-го Відділу СУА

Увійшла вже в традицію Просфора 1-го Відділу СУА що відбувається кожного року у Різдвяний час. Таку традицію Відділ зберігає, бо це звичаї, які лучать нас із минулим. З другого боку, при тій нагоді наше членство, що творить мов одну родину, має нагоду спільно поколядувати та в дружній атмосфері порозмовляти. Хоч була погана погода, 20-го січня ц. р. до домівки СУА прибули членки 1-го Відділу з родинами та запрошені гості.

Голова Відділу Леся Ґой кількома теплими словами привітала членок і гостей та зложила всім новорічні побажання, зокрема присутнім Стефаніям, Маріям і Василям. Колядою „Во Вифлеємі нині новина", котру всі радісно відспівали, почато нашу традиційну Просфору.

Дальше ведення свята передано імпрезовій референтці С. Костюк. Щоб зберегти та передати традицію, наш Відділ постійно старається притягати до активної участи в імпрезах молодь. Тим разом у мистецькій частині першим виступав син нашої членки Стасьо Федюк — учень школи св. Юра, і виголосив вірш Р. Завадовича „Різдвяні подарунки".

Лідія Магун, голова Округи СУА, привітала присутніх і побажала здорового та успішного Нового року. При цьому прочитала спогад із своїх молодечих літ, в якому у сантиментальній формі переказала тугу та любов до різдвяних звичаїв місця свого народження, дорогого їй Поділля. Цікавою була доповідь Михасі Баран п. з. „Христос родився", в якій з'ясувала незламну силу різдвяних традицій і ролю Церкви для українського народу.

Наталя Мітрінґа відчитала зворушливий спомин власного пера п. з. „Свят-Вечір у моїй хаті", в якому розповіла про традиційну вечерю в родинному місті Тернополі.

Віра Шуль у своїй розповіді „Згадка про Різдво, Новий рік і Йордан" схарактеризувала різдвяні святкування на рідних землях давніше і тепер, а також на нових поселеннях. Вона зазначила що давніше різдвяні святкування були більш врочисті, нині в рідному краю мусять укриватися із виявом святочних звичаїв, а тут, хоч свобода, але об[...]вини і байдужість щораз більше відчужують від давніх наших традицій.

Відтак Леся Ґой відчитала кілька привітів від далеко замешкалих членок, попросила до святкової вечері, яку почато спожиттям проскури з медом та відспіванням прадавньої коляди „Бог Предвічний". Наші невтомні господарські референтки Дуня Кріль, Оля Кузьмин і Анна Кусьнірчук подбали, щоб святочне накриття було багате та проходило за всіма давніми українськими звичаями.

У розмовах, колядах та споживанні смачних страв минав скоро та весело час. Веселий настрій присутніх ще більше піднісся після того, як Стефа Гуменюк прочитала уривок з „Лиса Микити", в якому Гриць Зозуля із притаманним йому жарґоном та гумором згадує наші різдвяні звичаї.

Звичайно при таких нагодах не забувається про фінансові справи, які є одною із підстав існування товариства. На пропозицію Лесі Ґой присутні щедро відгукнулися, зложивши свої датки на коляду.

Голова, закриваючи імпрезу, дякувала усім присутнім, що пожертвами, датками і працею причинилися до великого успіху нашої традиційної Просфори.

Марія Мотиль

ПОДЯКА ЗА ОДЕРЖАНІ ПОЖЕРТВИ

Українська Американська Координаційна Рада подає слідуючу додаткову листу осіб і організацій, що свої пожертви надіслали до Головної Канцелярії УАКРади або їх зібрали представники та відділи до кінця 1984 року та переслали їх до Головної Канцелярії УАКРади.

ОРГАНІЗАЦІЇ (Крайові, їхні відділи та льокальні) пожертвували 14,150.00

	УАКР	СКВУ
Абраменко Іван, Н. Й.	—	5.00
Багрій Василь, Н.Дж.	—	10.00
Баран Іван, Н.Й.	—	5.00
Бачинський Юліян, Н.Й.	100.00	—
Бережна Евфрозінія, Фл.	15.00	—
о. Біляк Степан, Фл.	25.00	—
Біляк Олена, Фл.	25.00	—
Боднар І., Н.Й.	—	5.00
Буксар Юрій, Фл.	25.00	—
Бурда І., Н.Й.	—	3.00
Ванша Леонід, Н.Й.	—	5.00
Ганипсяк Йосиф, Н.Й.	—	5.00
Гарматій Марія, Фл.	25.00	—
Гарматій Павло, Фл.	25.00	—
Горєнко Павло, Фл.	25.00	—
Граб Омелян, Фл.	15.00	—
Грицелюк С., Н.Й.	—	10.00
Гуменюк Петро, Фл.	15.00	—
Гусак Леонід, Фл.	25.00	—
Ґалуґа Іван, Н.Й.	—	10.00
Данилевич Стефанія, Фл.	10.00	—
Данилевич Степан, Фл.	10.00	—
Данилюк Михайло, Фл.	20.00	—
Дейчаківська Марія, Фл.	15.00	—
Дейчаківський Богдан, Фл.	25.00	—
Демиденко Ілля, Н. Й.	—	20.00
Дмитрук Іван, Н.Й.	—	25.00
Дмитрюк Володимир, Н.Й.	25.00	—
Доброженко Петро, Фл.	25.00	—
Дороженко Людмила, Фл.	25.00	—
Дутка Никола, Фл.	25.00	—
Жуковець Василь,	—	24.70
Залінчук Василь, Н.Й.	—	5.00
Заліський Антін, Аз.	10.00	10.00
Зґоба Петро, Н.Й.	—	20.00
Іванюк Тамара, Фл.	10.00	—
Коба А., Н.Й.	—	5.00
Кобець Ігнат, Н.Й.	—	5.00
Колцьо Володимир, Н.Й.	—	10.00
Кобрин Роман, Н.Дж.	25.00	—
Картавець Іван, Н.Й.	—	5.00
Коваль Роман, Фл.	25.00	—
Косенко Петро, Н.Й.	—	5.00
Котляр Юліян, Н.Дж.	—	10.00
Кузів Ольга, Фл.	25.00	—
Кузьма Мирослав, Фл.	25.00	—
Кулик Емілія, Фл.	25.00	—
Лазуренко Іван, Н.Й.	—	2.00
Лантух Іван і Валентина, Н.Й.	—	10.00
Лісевич Михайло, Фл.	25.00	—
Ліщинський Василь, Н.Й.	—	5.00
Луків Михайло, Н.Й.	—	5.00
Кобрин Люба, Фл.	25.00	—
Кобрин Микола, Фл.	25.00	—
Д-р Корибанич, Фл.	25.00	—
Мазур Олег, Па.	25.00	—
Машнівський Михайло і Анна, Па.	—	25.00
Мелешко Іван, Н.Й.	—	15.00
Микитюк Василь, Н.Й.	—	10.00
Мельничук Б., Мт.	25.00	—
Микич Антін, Н.Дж.	—	10.00
Мирошниченко Мирослава, Н.Й.	25.00	25.00
Мотиль Александер, Н.Й.	15.00	20.00
Мотиль Марія, Н.Й.	15.00	—
Д-р Мриц Богдан і Тамара, Н.Й.	25.00	—
Нечипуренко Микола, Н.Й.	—	5.00
Николенко Ніна, Фл.	10.00	—
Паньків Стефан і Марія, Н.Й.	—	10.00
Перейма Мирослав, Н.Й.	—	5.00
Петручок Максим, Па.	—	10.00
Плечен Омелян, Н.Й.	—	25.00
Посипайло Марія, Фл.	10.00	—
Приймак Володимир, Н.Й.	—	10.00
Рокіцкий Едвард, Н.Дж.	50.00	—
Римар Ярослав, Н.Й.	25.00	—
Савченко Александер, Н.Й.	—	5.00
Салій Василь, Фл.	25.00	—
Семенюк Василь, Н.Й.	—	20.00
Сердюк Степан, Фл.	15.00	—
Сідлярчук Степан, Ма.	25.00	—
Сидор Василь, Н.Й.	—	5.00
Смеричинська Анастазія, Н.Й.	—	10.00
Сметана Іван, Н.Й.	—	5.00
Супронович Александер, Н.Й.	—	10.00
Сухаренко Анна, Фл.	10.00	—
Сухаренко Іван, Фл.	15.00	—
Твердохліб Петро, Н.Й.	—	15.00
Д-р Тимочко І., Н.Й.	—	10.00
Федоренко Ф., Н.Й.	—	10.00
Федунишин Іван, Н.Й.	—	20.00
Франчук Степан, Н.Й.	—	5.00
Хорошилов Павло, Н.Й.	—	10.00
Чернецький Ігор, Н.Й.	—	5.00
Чорнобіль Василь і Анна, Н.Й.	—	20.00
Шкляренко Петро, Фл.	10.00	—
Шкурат Федір, Фл.	15.00	—
Шкурат Стефанія, Фл.	15.00	—
Д-р Шміґель Борис і Марта, Н.Й.	—	25.00
Шміґель Любомир і Люба, Н.Й.	—	20.00
Шопель Петро, Н.Й.	—	5.00
Яремишин Василь, Н.Й.	15.00	—
Яріш Андрій, Н.Й.	—	25.00
Яріш Петро, Н.Й.	—	10.00
Яковенко Валентина, Н.Дж.	—	25.00

ЗБІРКОВА ЛИСТА НА „ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД" ЗА РІК 1984, ПЕРЕВЕДЕНА ВІДДІЛОМ УАКРади В ДІТРОЙТІ, МІ.

Бабій Михайло	15.00	Лазарук Роман	25.00
Баб'як Володимир	15.00	Лободовський Осип	15.00
Базюк Ярослав	25.00	Ляш Іван	25.00
Барнич В. і Е.	30.00	Мазяр Лев	15.00
Бевцик Осип	40.00	Марфей П.П.	25.00
Березовський Данило	25.00	Масляк Володимир	10.00
Бігун Осип	15.00	Мигаль Оксана	25.00
Білий Е.І.	15.00	Мисюґа Степан	15.00
Білинська Марія	15.00	Місьонґ Пилип	25.00
Василькевич Зенон	50.00	Мішкович П.	10.00
Волинець Ілля	25.00	Мушинський Михайло	40.00
Гайда Пилип	15.00	Несторович А.	25.00
Гаркуша Ілля	15.00	Папіж Василь	25.00
Гарасевич Богдан	15.00	Петріна Богдан	15.00
Гевко Любомир	15.00	Повх Г. А.	25.00
Гуґель Осип	15.00	Рещетилович Ірина	15.00
Грицик Петро	15.00	Розгін Т. і Ю.	25.00
Деркач Антін і Марія	15.00	Семеген Ілля	15.00
Дейнека Александер	10.00	Семеген Петро	15.00
Д-р Джуль Павло	50.00	Сливинський О.	15.00
Дигдало Володимир і Рома	15.00	Д-р Слюсарчук Атанас	15.00
Дяків Петро	15.00	Соя Володимир	15.00
Запорожець Емілія	25.00	Стельмах О.	26.00
Зубаль С.М.	20.00	Татух Любомир	15.00
Жуковська Святослава	20.00	Татарин Микола	10.00
Казієвич Богдан	25.00	Томків Зиновій	15.00
Камінський А.З.	15.00	Турянський Е.	25.00
Колодчин Василь	50.00	Ухач Богдан	25.00
Конюх Петро	15.00	Цап М. і М.	25.00
Кордуба Роман	15.00	Цісарук Марія	15.00
Кошильовський Дмитро	15.00	Черевайко Микола	20.00
Крохмалюк Роман	15.00	Черненко В.	15.00
Кунинський Микола	25.00	Швед Микола	10.00
		Яворський Михайло	5.00

ЗБІРКОВА ЛИСТА НА „ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД" ЗА РОКИ 1981-1984 ПЕРЕВЕДЕНА ВІДДІЛОМ УАКР В НЮАРКУ, Н.ДЖ.

Баранюк Юліян	20.00	Мазяр Волод.	25.00
Беднарський Денис	25.00	Д-р Миндюк Ярослав	25.00
Білевич Олександер	10.00	Микитюк А.	5.00
Бобеляк Дмитро	30.00	Охримович Юліян	25.00
Боднар В.	15.00	Олесницька Софія	50.00
Буняк Григорій	25.00	Ольшанівський Ігор	25.00
Буняк Петро	105.00	Ориняк Іван	40.00
Бутович Татіяна	25.00	Перейма Євген	45.00
Витанович Д.	10.00	Роговський Мирослав	20.00
Голинський Осип	20.00	Саламаха Євген	10.00
Д-р Голінатий Лев	25.00	Сенежак Волод.	55.00
Д-р Гординський Волод.	25.00	Сольчаник Богдан	25.00
Гречак Кость	45.00	Стебельський Мирон	25.00
Гук Стефан	10.00	Суховерський Омелян	50.00
Д-р Ґіль Зиновій	10.00	Світлична Надія	25.00
Загайкевич Роман	10.00	Темницький Іриней	25.00
Закаляк Ярослав	25.00	Труш Осип	50.00
Завицький Мирослав	20.00	Хамуляк Іван	40.00
Каранович Дарія	25.00	Яворський Віктор	25.00
Коленський Лев	45.00		
Кейбіда Андрій	5.00		
Кучкуда В.	25.00		
Лапичак Роман	10.00		
Ліщинський Дамян	80.00		
Лисинецький Орест	25.00		

Інтерв'ю...

(Закінчення зі стор. 2)

відати його, бо він читав мої статті на близькі йому теми.

З.: Наскільки справи, що будете їх обговорювати, мають значення теж для Української Католицької Церкви?

В.: У великій мірі! Треба знати, що українці-католики нічого не можуть самі здобути. Осяги прийдуть тільки після того, як їх разом з нами здобудуть східні патріярхи.

З.: Чи це відноситься до питання Українського Католицького Патріярхату?

В.: Ні. Мова тільки про те, що новий кодекс вирішить питання юрисдикції кожної східньої Церкви поза власною територією. Зрештою Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви буде мати, на підставі нового Кодексу, майже тотожні права та гідність із патріярхами.

З.: На чому полягала ваша співпраця із св. п. Блаженнішим Патріярхом Йосифом?

В.: Я мав честь і шану бути його правним дорадником і Блаженніший Патріярх покликав мене на ділового секретаря двох Синодів. Крім того Блаженніший зволив надати мені гідність архимандрита.

З.: Знаючи ваше позитивне відношення до Союзу Українок Америки, хочемо знати, чи можемо запросити вас на неділю, 5-го травня ц.р. до Українського Народного Дому в Ірвінґтоні, Н.Дж.,взяти участь у нашій „Живій газеті". Просимо розказати нам про ваші спостереження та враження з тієї землі, де перший раз назвали учнів Ісуса „християнами".

В.: Радо погоджуюся та прошу при тому про ваші молитви за мій щасливий поворот.

Про заяву...

(Закінчення зі стор. 2)

щоб не попсувати собі парадні черевики, або, не дай Боже, щоб не вивихнути собі ногу. І не треба бути ані інженером, ані експертом від „втримання і реставрації творів мистецтва і архітектури", щоб уявити собі що стається, коли в дірки і тріщини підніжжя заходить вода і там замерзає. Про наслідки може сказати будьякий „доброзичливий аматор".

Тому на мою скромну думку, замість того, щоб витрачати багато часу на колективне компонування своєї Заяви, Управі ОУВ варто було б оглянути пам'ятник і на основі того, що побачили написати листа до відповідної установи. Було б багато більше користи і глузду.

Юрко Повстенко
Вашінгтон, Д. К.

ТАКИ НЕ МИРОН, А ЯРОСЛАВ

У вістці п.з. „Х. Сіра серед визначних жінок" („Свобода", ч. 56 з суботи, 23-го березня ц.р.) батька цієї талановитої українки названо помилково Мироном. У спростованні п.з. „Батько Мирон" („Свобода" ч. 58 з середи, 27-го березня) повторено ту ж саму помилку, яку тепер виправляємо — ім'я батька Христини Сірої — Ярослав. За помилку вибачаємось. — Ред.

ОДНА ІЗ СЕРЕДНІХ шкіл в Кетскілл, Н. Й., була зачинена впродовж двох днів з приводу расових сутичок поміж учнями, що закінчилися пораненням і завішенням кількох учнів так білих, як і негритянських.

УРЯД ПІВДЕННОЇ АФРИКИ повідомив, що урядове радіо не буде передавати більше музики Стіві Вондера, сліпого негритянського музики тому, що він, приймаючи „Оскара", сказав, що бере його в імені ув'язненого в Південній Африці негритянського борця за рівні права Нелсона Менделя.

ЛІДЕРИ ПАЛЕСТИНЦІВ, ПІДТРИМУВАНІ Сирією, оголосили про створення групи, яка, хоч і не вийде з Палестинської Визвольної Організації (ПВО), але поведе боротьбу проти „капітулянтської політики" Ясіра Арафата.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЯРОСЛАВ ДЯДИГА, член УНС Відд. 336-го Т-ва „Сокіл" в Клівленді, Огайо, помер 12-го грудня 1984 року на 77-му році життя. Нар. 1907 року в Гаях коло Львова, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Славу з родиною в Америці і в Україні. Похорон відбувся 12-го грудня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

МИХАЙЛО САВЯК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 14-го грудня 1984 року. Нар. 28-го грудня 1920 року в селі Іздерки, Березія, Україна. Залишив у смутку шваґра Теодора Криса, двох братів Романа і Петра, ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 18-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

КАТЕРИНА ДЗЕРИН, член УНС Відд. 276-го ім. св. Миколая в Ембриджі, Па., померла 16-го грудня 1984 року на 61-му році життя. Нар. 1923 року на Східній Україні. Залишила у смутку мужа Миколу і дочку Рабі Аллен. Похорон відбувся 18-го грудня 1984 року на цвинтарі Сильванія Гіллс Меморіял Парк в Догерті Тавншіп.

Вічна Їй Пам'ять!
Степан А. Іваницький, секр.

ВОЛОДИМИР САЛАБУН, член УНС Відд. 322-го в Мейплвуді, Н. Дж., помер 18-го грудня 1984 року на 54-му році життя. Нар. 26-го травня 1930 року в Нюарку, Н. Дж. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Дольорес, сестру Анну Панько і брата Йосифа. Похорон відбувся 22-го грудня 1984 року на цвинатарі Гейт оф Гевен в І. Гановері, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Андрій Кейбіда, секр.

ДМИТРО ОПАР, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Січ" в Сиракюзах, Н.Й., помер 19-го грудня 1984 року на 65-му році життя. Нар. 1919 року в селі Стежниця, пов. Сянок, Україна. Членом УНС став 1973 року. Залишив у смутку дружину Анну, дочки Ольгу і Лесю з мужами та приятелів. Похорон відбувся 22-го грудня 1984 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Софія Миколаєвич, секр.

ЕВА ВЛАДИКА, член УНС Відд. 364-го ім. св. Василія в Клівленді, Огайо, померла 20-го грудня 1984 року на 87-му році життя. Нар. 1-го березня 1984 року в Україні. Членом УНС стала 1926 р. Залишила у смутку сина Володимира, невістку Марґарету і внуків Тараса і Тому. Похорон відбувся 24-го грудня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Владика, секр.

ДАНИЛО САВЧАК, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж., помер 30-го вересня 1984 року на 69-му році життя. Нар. 1915 року в Пенсильванії. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Павлину, брата Івана з родиною та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Голлівуд. Меморіял Парк в Юнійон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'
Юлія Демчук, секр.

МИХАЙЛО ХІМ'ЯК, член УНС Відд. 290-го С-ва Неп. Зач. Пречистої Діви Марії в Балтиморі, Мд., помер 28-го вересня 1984 року на 68-му році життя. Нар. 11-го травня 1916 року в Балтиморі. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Юдиту Геслер, сина Михайла, мол., брата Волтера та 4-ох внуків. Похорон відбувся 1-го жовтня 1984 року на цвинтарі Св. Хреста в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Хома, секр.

ТЕТЯНА СУЛИМА, член УНС Відд. 271-го ім. Івана Франка в Елмайрі, Н.Й., померла 29-го вересня 1984 року на 78-му році життя. Нар. 20-го серпня 1905 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1950 р. Залишила у смутку мужа синів Левка і Йосифа та двох внуків. Похорон відбувся 2-го жовтня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Елмайрі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Чопко, секр.

МАРІЯ МАХНИК, член УНС Відд. 247-го ім. св. Івана Хрестителя у Вілмінгтоні, Дел., померла 20-го листопада 1984 року на 88-му році життя. Членом УНС стала 1933 року. Залишила в смутку синів — Василя і Теодора, п'ять дочок Анну, Олену, Марію, Соню і Евелин, 11 внуків, 10 правнуків і одного пра-правнука. Похорон відбувся на цвинтарі Ломбарді у Вилмінгтоні, Дел.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Маєр, секр.

МИКОЛА І. РАПКО, член УНС Відд. 179-го ім. св. Володимира в Ст. Люїз, Мо., помер 12-го жовтня 1984 року на 66-му році життя. Нар. 14-го грудня 1917 року в Ст. Люїс Міссурі. Залишив у смутку матір Катерину Гатлан, дітей Івана і Тересу та двоє внуків. Похорон відбувся 16-го жовтня 1984 року на цвинтарі св. Воскресіння в Ст. Люїс, Мо.

Вічна Йому Пам'ять!
Люїза Кайзер, секр.

ДМИТРО СТЕТС, член УНС Відд. 305-го в Маганой Сиֳі, Па., помер 18-го листопада 1984 року на 57-му році життя. Нар. 9-го лютого 1928 року в Пенсильванії. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Джозефіну, дочку Дженіс, синів Івана і Едді. Похорон відбувся 21-го листопада 1984 року на цвинтарі св. Марії в Маганой Сиֳі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Гентош, секр.